

IV A—L. Staatsbegrooting voor 1832 en andere financiële ontwerpen van wet.

(IV E. Verhooging van het kapitaal in obligatiën: Antwoorden der Regering; Verslag der Centrale Afdeeling.)

Vijfde Afdeeling.

ZITTING VAN 1 NOVEMBER 1831.

Tegenwoordig, de heeren: Weerts, van Reenen, van de Kastele, van Welderen Rengers, van Foreest, van Swinderen van Rensuma, van der Gronden, Beelaerts van Blokland, *Onder-Voorzitter*, en de Jonge van Campens Nieuwland, *Voorzitter*.

De Afdeeling heeft gelezen het ingekomen ontwerp van wet betreffende de verhooging van het kapitaal in obligatiën à 5 percent, daargesteld bij de wet van den 22sten November 1830, en de memorie van toelichting, die dit ontwerp vergezelt, en, na daarop te hebben beraadslaagd, is zij van oordeel geweest, dat, waaruit dan ook het verschil der uitkomst van de berekening moge zijn ontstaan, daar eene geldelijke ontvangst bij het Rijk, ten gevolge van minderen afkoop dan bij de wet was berekend, met een millioen gulden het kapitaal heeft doen vermeerderen, bij het 13de artikel der wet bepaald, het niet wel anders kan, wil het Rijk, gelijk het behoort, zijne verplichtingen uit die wet vervullen, of de verzochte autorisatie aan den Minister, om de obligatiën ook voor dat millioen gulden te kunnen uitgeven, en aan de Rekenkamer, om dezelve te kunnen toelaten, behoort, door middel van deze wettelijke bepaling, te worden verleend; behoudens natuurlijk de gehoudenheid voor het Gouvernement, om te doen blijken van het gebruik dezer penningen, waarmede nu de inkomsten des vorigen jaars zijn vermeerderd geworden. De Afdeeling meende echter de vraag niet te mogen terughouden, of niet de aan het Rijk geschonkene receiptissen dit millioen gulden verminderen en hoeveel daarvan wel het beloop was geweest, dan wel of deze receiptissen indertijd door het Gouvernement zijn te gelde gemaakt geworden.

De Afdeeling neemt de vrijheid te doen opmerken, of nu niet, ten gevolge van deze vermeerdering van het kapitaal dezer leening, de uitloting ook verandering zal behooren te ondergaan.

Een der leden van deze Afdeeling heeft zich echter met deze beschouwingen niet kunnen vereenigen. Hij oordeelde, dat men dit kapitaal, nu meerder in obligatiën uit te geven, moest aanmerken als het gevolg van eene verkeerde uitvoering der wet van 22 November 1830, door grootere uitgifte dan de aanvragen tot afkoop; dat dit niet alleen ten nadeele uitkwam van het Rijk, welks schuld in kapitaal en renten alzoo was vermeerderd, maar ook van de negotiatie zelve, die nu één millioen grooter was geworden, en dat men bepaaldelijk de gevolgen daarvan niet behoorde te herstellen, gelijk dit nu werd voorgesteld, door de uitgifte van obligatiën, maar veeleer door receiptissen of obligatiën voor het Rijk in te koopen en alzoo het bewuste millioen te vernietigen.

DE JONGE VAN CAMPENS NIEUWLAND, *Voorzitter*.

4. BEANTWOORDING van de aanmerkingen, vervat in de processen-verbaal der Afdeelingen, ingezonden bij missive van den Minister van Financiën, dd. 9 November 1831.

Hoezeer de afkoop der leening, bij de wet van den 22sten November 1830 vastgesteld, overeenkomstig het 11de artikel bij den *eersten* termijn van betaling moest plaats hebben, vloeit daaruit geenszins voort, dat het geheele bedrag van dien afkoop den 1sten Januarij 1831 heeft kunnen bekend zijn, want het is er verre af, dat die eerste termijn geheel en overal op den juisten tijd zoude zijn aangezuiverd; bovendien was het daarstellen der obligatiën noch aan dit bedrag, noch aan de overbrenging van het gelijk montant in receiptissen ter Algemeene Rekenkamer ondergeschikt gemaakt. De wet heeft deze daarstelling geautoriseerd en de noodzakelijkheid heeft geboden daarvan onverwijld gebruik te maken tot het goedmaken van dringende uitgaven.

De afkoop met *een vijfde* van de aanslagen heeft uitgemaakt eene som van f 432,000 en deze met vijf vermenigvuldigd wordende, blijkt, dat de receiptissen aan de schatkist zijn gebleven

voor een kapitaal van . . . . . f 2,160,000

Voegt men hierbij de werkelijke betalingen in de leening, waarvoor receiptissen zijn in omloop gebracht. 11,500,000

dan verkrijgt men de som van . . . . . f 13,660,000

zijnde ongeveer zooals de opbrengst der leening was geraamd, na aftrek van de onverhaalbare posten; maar door de daarstelling van f 3,500,000 obligatiën, volgens het laatste gedeelte van art. 12, bestaat er voor de conversie der uitgegevene receiptissen een tekort van het *millioen gulden*, waarin de voorgedragene wet zal voorzien.

Dit tekort te dekken door inkoop van in omloop gebragte receiptissen, zou de middelen van de schatkist verminderd hebben, en een zoodanige inkoop was ook niet door de wet voorzien. Het kwam dus verkieslijk en meer regelmatig voor, om de zaak open te leggen, de hulpmiddelen, uit den maatregel werkelijk voortgevloeid (daaronder dus ook de verkoop der obligatiën voor 80 ten honderd, onder korting van een percent premie, ten bedrage van f 2,765,000) niet te verminderen door het besteden van een gedeelte tot inkoop, maar de geheele opbrengst in de rekeningen van 1830 en 1831 op te nemen en tevens de vermeerdering van het kapitaal door eene wet te regelen.

De aanmerking, dat de maandelijksche uitlotingen, welke met 1832 moeten aanvangen, in evenredigheid van de vermeerdering van het kapitaal zouden behooren te worden verhoogd, zoude van meerder gewigt schijnen, wanneer het aankwam op eene leening uit vrijwillige deelneming voortgevloeid. Zoodanige verhooging van aflossing vermeerderd al wederom de jaarlijksche lasten, zonder dat dezelve een vermogenden invloed op de waarde der obligatiën zal uitoefenen. Intusschen zal men zich daartegen niet verklaren, wanneer er op mogt worden aangedrongen; de som voor dit onderwerp bij de begrooting van 1832 uitgetrokken, zou dan voor eene verhooging van f 6000 per maand moeten worden vermeerderd met f 72,000.

Het beloop der receiptissen, ten behoeve der schatkist geschonken, is van f 76,649.97 en het voornemen bestaat, om ook deze in obligatiën te doen verwisselen, wanneer de onderhavige wet zal zijn aangenomen, terwijl men gelooft overeenkomstig de bedoeling van het meerendeel der gevers in het algemeen te handelen, met dezelve dan te gelde te maken en de opbrengst onder den post van giften ten behoeve van het vaderland te verantwoorden.

5. VERSLAG DER CENTRALE AFDEELING; uitgebragt in de zitting van 21 November 1831.

De Iste en Vde Afdeelingen hebben de gegeven antwoorden voor kennisgeving aangenomen.

De IIde, met uitzondering van een lid, bleef aandringen op de verhoogde maandelijksche uitloting, oordeelend, dat naar mate dit een geringer bezwaar zou opleveren, het des te belangrijker was zich aan de hares inziens aangegane verplichtingen stiptelijk te houden.

Het lid, dat verschilt, oordeelde, om den drang der omstandigheden en na gedaan onderzoek der begrooting, van zijn vroeger geuit gevoelen te moeten terugkomen.

Ook de IVde Afdeeling heeft begrepen, er op te moeten aandringen, dat de maandelijksche uitlotingen evenredig zouden verhoogd worden, hetwelk, naar haar inzien, niet zou kunnen nalaten, om op de waarde der obligatiën eenen heilzamen invloed uit te oefenen, alzoo daaruit zou blijken, dat de Regering er op bedacht is, om niet slechts aan de letter, maar ook aan den geest van derzelve verbindtenissen in billijkheid te voldoen, eene heilzame uitwerking, verre opwegende tegen de opoffering van f 72,000, daarvoor op de begrooting te brengen.

De IIIde Afdeeling daarentegen heeft verklaard, dat het verlangen, om de maandelijksche uitlotingen te verhoogden, bij hare leden geen bijval heeft gevonden. Men oordeelde aldaar, dat het in dezen tijd van zoo vele geldelijke behoeften voor den Staat onraadzaam zou zijn, de uitgaven van 1832 te vermeerderen met eene som van f 72,000, alleen in het belang der houders van